

«Μέγιστον μάθημα...»

Είκοσι χρόνια ταξιδεύει το «ξύλο» της Αξιοθέας, είκοσι χρόνια μπαίνοντας σε φωτεινά και σκοτεινά πελάγη. Είκοσι χρόνια βίου και δράσης και δεν λείπει ακόμη ν' αράξει αυτό το «ξύλο». Γιατί είναι «ξύλο» που κάθε χρόνο ανθίζει...

*...Το ξύλο αυτό που δρόσιζε το μέτωπό μου
τις ώρες που το μεσημέρι πύρωνε τις φλέβες
σε ξένα χέρια θέλει ανθίσει. Πάρ' το, σου το χαρίζω-
δες, είναι ξύλο λεμονιάς...*

Το «ξύλο» που αναφέρει στην «Κίχλη» ο Σεφέρης είναι το σπασμένο κουπί που πρόσφερε ο φασματικός Ελπήνορας στον Οδυσσέα, ενώ το «ξύλο» που χρησιμοποιώ για τη μεταφορά της Αξιοθέας ως πλεούμενου (κάτι που το έκανα και σε προηγούμενο σημείωμα) προέρχεται από τον Μαχαιρά και τον Κορνάρο, μας το προσφέρει δηλαδή η μεσαιωνική και αναγεννησιακή νεοελληνική μας κοινή που χρησιμοποιεί τη λέξη «ξύλο» για το καράβι.

*και πηγαίνοντα εις το πέλαγος εσηκώθην ζάλη και μεγάλη
σκλερία, και τα ξύλα εκωρίστησαν μεσόν τους και δεν είδεν έναν
τ' άλλον πού 'πήγεν.*

Μαχαιράς

*Εσίμωσε το ξύλο μου, το ράξιμο γυρεύγει:
ήρθε σ' αναβαθα νερά και πλιο δεν κιντυεύγει.*

Κορνάρος

Η αυτονόητη σκέψη, ύστερα από είκοσι χρόνια πλεύσης, σκέψη απολογισμού, είναι αν το «ξύλο» της Αξιοθέας θα αράξει ή θα συνεχίσει πάμφωτο το ωραίο ταξίδι, μεταφέροντας, αλλά και δημιουργώντας πολιτισμικά αγαθά. Δημιουργώντας πρωτίστως – όπως έγινε και φέτος με την καινούρια παραγωγή του θεατρικού Εργαστηρίου, παγκόσμια πρώτη ενός άγνωστου επί πολλά χρόνια και κρυμμένου έργου. Δημιουργώντας, αλλά και εντάσσοντας στο πλαίσιο του πολιτιστικού φεστιβάλ και άλλα ποιοτικά έργα, σε όλες τις εκφάνσεις της Τέχνης, τα οποία πορεύονται τον ίδιο ή ανάλογο δρόμο.

*

Κοιτάζοντας τώρα το πρόγραμμα όπως έχει ολοκληρωθεί, δεν μπορώ να μην σταθώ στο συγκλονιστικό *Παγκόσμιο Άσμα* του Χριστόδουλου Γαλατόπουλου που προσθέτει στο ρεπερτόριο του Θ.Ε.ΠΑ.Κ. ένα νέο πρωτοποριακό έργο, γραμμένο στις Κεντρικές Φυλακές το 1932, το οποίο ακολουθεί τη φόρμα του έπους και της αρχαίας ελληνικής τραγωδίας. Πολλοί είναι οι λόγοι που επιβάλλουν να σταθούμε σε αυτή την παραγωγή που συνδέεται μ' ένα στοιχείο που είχε χαρακτηρίσει την εναρκτήρια παραγωγή του Θ.Ε.ΠΑ.Κ. το ακαδημαϊκό έτος 1977/78. Όπως τότε η παράσταση του *Χρονικού της Κύπρου* του Λεοντίου Μαχαιρά ήταν μια παγκόσμια πρώτη, έτσι και η φεινή παράσταση του *Παγκόσμιου Άσματος* του Χριστόδουλου Γαλατόπουλου είναι μια παγκόσμια πρώτη ενός επικού έργου (αφηγηματικού αλλά και δραματικού), εν πολλοίς άγνωστου έως το 2004.

Το *Χρονικό της Κύπρου*, πέρα από τους πρωταγωνιστές, τους ρηγάδες, τους πρίγκιπες, τις ρήγαινες και τις «πρίτζαινες», τους σουλτάνους και τους καβαλλάρηδες, παρουσίαζε και τον λαό της Κύπρου, ειδικότερα τους «τοπικούς ρωμαίους» όπως ονόμαζε τους Έλληνες της Κύπρου ο Μαχαιράς. Ο λαός της Κύπρου, οι αγωνίες του, ο στεναγμός του. Οι «περιβολάρηδες» και οι «πτωχοί χειροτεχνίτες», κλπ. Για την τύχη αυτού του λαού είναι που αγωνιά και παιδεύεται και ο Γαλατόπουλος σε μian άλλη στιγμή της ιστορίας του νησιού, την περίοδο της αποικιοκρατίας, της σκλαβιάς και της σκληρής φορολογίας, η οποία δεν διαφέρει από την περίοδο που περιγράφει ο Μαχαιράς. Είχα δείξει κάποτε πώς συνομιλεί ο Καβάφης με τον Μαχαιρά, με βάση τον καημό για την τύχη της Κύπρου. Νομίζω ότι κάτι ανάλογο συμβαίνει και με τον Γαλατόπουλο. Κλεισμένος στο κελί του στις Κεντρικές Φυλακές της Λευκωσίας, ελευθερώνει τις δυνάμεις ενός ανυπότακτου διανοούμενου και ενώνει τη φωνή της Κύπρου με τη φωνή όλων των σκλαβωμένων λαών του

κόσμου, που στενάζουν κάτω από τα αποικιοκρατικά καθεστώτα, δημιουργώντας το *Παγκόσμιο Άσμα*.

Η δραματοποίησή του η οποία αποτελεί μια πρωτότυπη προσπάθεια βασισμένη σε διεξοδική φιλολογική μελέτη όλου του έργου του ποιητή, τονίζει την ευρωπαϊκή διάσταση, την πολυπολιτισμικότητα, τη λογοτεχνική αξία αλλά και την ιστορική σημασία του *Άσματος* για την αυτογνωσία και την εμπάθουση της εθνικής ταυτότητας του λαού της Κύπρου.

*

Οι καθοριστικές έννοιες που μας κυβέρνησαν στο ταξίδι που μας έφερε έως εδώ είναι, από τη σκοπιά μας, η απεύθυνση και η λογοδοσία, και από τη σκοπιά του δέκτη η υποδοχή και η εγγραφή του έργου μας. Δηλαδή: (α) πού απευθύνεται η δουλειά μας, σε ποιο κοινό· (β) σε ποιους λογοδοτούμε (θεωρητικά και πρακτικά) όταν δημιουργούμε το έργο μας· (γ) ποιο είναι το κοινό που υποδέχεται το έργο μας και τέλος (δ) αν το έργο αυτό (και τα όποια επιτεύγματά του) εγγράφεται κάπου, στη συνείδηση ενός ευαίσθητου κοινού ή στο Αρχείο της μνήμης ή και (γιατί όχι;) της πολιτείας μέσα από τους Θεσμούς που ελέγχει (π.χ. το εκπαιδευτικό σύστημα, κλπ.).

Ως προς το θέμα που τίθενται εδώ, γνωρίζουμε και το αποδεχόμαστε ότι δεν απευθυνόμαστε σε πολλούς, λογοδοτούμε σε λίγους, αυτούς που γνωρίζουν. Έτσι η υποδοχή του έργου μας δεν γίνεται από το ευρύτερο κοινό (αυτό καταναλώνει τα σκουπίδια που παράγει η βιομηχανία του πολιτισμού), ούτε καν από ένα ευρύτερο καλλιεργημένο κοινό που δυστυχώς δεν υπάρχει στον τόπο μας· αλλά γίνεται από ένα μυημένο στις επιτεύξεις μας κοινό το οποίο το έχουμε εν πολλοίς κατασκευάσει (ή το κατασκευάζουμε εν προόδω) με τη δουλειά μας — αλλά και με τη δουλειά βέβαια και άλλων ανάλογων προσπαθειών που γίνονται στον τόπο μας, κυρίως από νέους ανθρώπους, νέα σχήματα που βρίσκονται έξω από το κατεστημένο. Και αν το κοινό αυτό δεν είναι μεγάλο, είναι όμως πιστό (κάθε καλοκαίρι και φθινόπωρο η Αξιοθέα γεμίζει από τους ίδιους πάνω κάτω ανθρώπους οι οποίοι είναι βέβαιοι ότι ο χώρος αυτός θα τους ανταμείψει με το ποιοτικό του πρόγραμμα).

Άφησα για το τέλος την πιο κρίσιμη έννοια για κάθε δημιουργό ή εν γένει για κάθε δημιουργική δραστηριότητα. Πού εγγράφονται τα αποτελέσματα μιας ποιοτικής δουλειάς, ποιος τα αφομοιώνει, ποιος τα αξιοποιεί κυρίως στο χώρο της παιδείας. Εδώ οι σκέψεις είναι μελαγχολικές. Σίγουρα το έργο αυτό (αφού δεν έχει εμπορικό ή δημαγωγικό χαρακτήρα) δεν εγγράφεται στη συ-

νείδηση των πολλών και ιδίως δεν εγγράφεται στη συνείδηση των πολιτικών αρχόντων και όσων άλλων παραγόντων εκπροσωπούν τις ποικίλες εξουσίες (συναριθμώ εδώ και την πανεπιστημιακή). Εγγράφεται όμως στη συνείδηση εκείνων των λίγων, των ξεχωριστών ή των «μυημένων» (κατά την καβαφική ορολογία) που αναζητούν την ουσία που βρίσκεται πίσω από το «τι» και το «πώς» κάθε έργου τέχνης. Δηλαδή ποια είναι, αφενός, η θεματική περιοχή που έχει προκριθεί προς μελέτη, και, αφετέρου, ποιος είναι ο τρόπος με τον οποίο γίνεται αυτή η μελέτη. Αυτά μπορεί να μοιάζουν απλά ερωτήματα, προϋποθέτουν όμως κρίσιμες αποφάσεις που καθορίζουν το στίγμα κάθε καλλιτεχνικής εργασίας.

Δεν θα μιλήσω για τις δυσκολίες που συναντά η Αξιοθέα ή και άλλες ανάλογες προσπάθειες στον τόπο μας. Είναι γνωστό, άλλωστε, ότι κάθε προσπάθεια που δημιουργεί έργο καλό για τον τόπο, γεννά απαραιτήτως και τον φθόνο. Είναι το πιο γλυκό αίσθημα των αναξίων.

*

Αλλά ο σοφός γέροντας περίμενε στη γωνία και «δεν είναι αυτό το “Μέγιστον Μάθημα”» είπε, «αφού προέκρινες ένα τέτοιο τίτλο, κλέβοντας τον τίτλο ενός ποιήματος του τεράστιου Σικελιανού. Το “Μέγιστον Μάθημα” της εικασσετίας είναι αυτό που συμπυκνώνει μια σικελική παροιμία: «Chi nasce asino non ruò morire cavallo». Και με διαφορετικά λόγια: «Μην κάνεις το γαϊδούρι άλογο, γιατί η πρώτη κλωτσιά που θα ρίξει είναι σε σένα».

Μιχάλης Πιερός
Πρωτομαγιά 2018

“The Greatest Lesson...”

It's been twenty years since the 'wooden ark' of Axiothea began its journey, twenty years since it first set on sailing the high and low seas. Twenty years of effort and achievement are now behind it and yet this 'piece of wood' is far from reaching its final destination. Because it flowers every year...

*... 'This wood that cooled my forehead
at times when noon burned my veins
will flower in other hands. Take it. I'm giving it to you;
look, it's wood from a lemon tree...'*

The 'wood' that Seferis refers to in Thrush is the broken oar Elpenor's ghost gave to Odysseus, while the 'piece of wood' I use here as a metaphor for Axiothea as a sailing vessel (as I have done in a previous prologue) is derived from Machairas and Kornaros; it is a vestige of Medieval and Renaissance Greek in which 'wood' was a synonym for ship.

and as it was going out to the open sea, there rose a tempest and a violent gale, and the ships ['pieces of wood' in the original Greek text] were parted one from the other, and none could see where the other had gone.²

Machairas

*My wood has gotten near, looking for a place to moor:
shallow are the waters here and danger's far behind.*

Kornaros

¹ George Seferis: *Collected Poems*. Translated, Edited and Introduced by Edmund Keeley and Phillip Sherrard. Revised Edition. Princeton University Press. Princeton, New Jersey: 1995.

² *Leontios Makhairas. Recital concerning the Sweet Land of Cyprus entitled 'Chronicle'*. Edited with a translation and notes by R. M. Dawkins. Clarendon Press. Oxford: 1932.

The obvious concern, after twenty years of sailing, a stock-taking of sorts, is whether the 'wooden ark' of Axiothea will moor soon or will continue its beautiful journey, strong and enlightened, carrying and creating cultural assets. Creating primarily, as was the case this year with the new production of the Theatrical Workshop, the world premiere of a hidden jewel that remained unknown for many years. Creating but also promoting in the context of the Cultural Festival other quality productions in all forms of art, which follow identical or similar paths.

*

Looking now at the programme of events, I cannot help but making a special reference to the formidable work *Ecce Luminae* by Christodoulos Galatopoulos, written in Cyprus's Central Prison in 1932, which follows the pattern of the epic and the ancient Greek tragedy and adds yet another ground-breaking production to THEPAK's repertoire. There are many reasons to single out this performance, which shares some common features with the very first production of THEPAK, staged in the academic year 1997/98. Just like the *Chronicle of Cyprus* by Leontios Machairas, this year's performance of *Ecce Luminae* by Christodoulos Galatopoulos is the world premiere of an epic work (narrative but also stage-worthy), largely unknown until 2004.

Along with the protagonists, the kings, princes, queens and princesses, along with the sultans and knights, the *Chronicle of Cyprus* also presented the people of Cyprus and in particular, the 'local Romeans' as Machairas used to call the Greeks of Cyprus: the crofters, the poor craftsmen and the other simple folks with their agonies and plights. It is the fate of these same people that troubles and torments Galatopoulos at another time in the history of the island, the period of colonialism, slavery and harsh taxation, which is no different from the period described by Machairas.

I had shown years ago how Cavafy's concern for the fate of Cyprus brings him into a dialogue with Machairas. I think that in way this happens also with Galatopoulos. Confined in his cell in the Central Prison of Nicosia, he liberates the powers of an adamant intellectual and unites the voice of Cyprus with the voice of all enslaved peoples in the world, who suffer under colonial regimes, creating *Ecce Luminae*.

The effort to bring this literary work to stage constitutes a ground-breaking endeavour based on a comprehensive philological study of Galatopoulos's entire oeuvre, which highlights the European dimension, multicultural-

ism, literary value and historical significance of the work for strengthening the awareness of the people of Cyprus of their national identity.

*

The key concepts that governed us in the journey that brought us here are focus and accountability, from our point of view, and reception and recognition of our work, from the point of view of the recipients. In other words: (a) which is the target audience of what we do; (b) to whom we are accountable (theoretically and practically) for our creative work; (c) which is the audience that acknowledges our effort, and (d) to what extent this effort (and its results, whatever they might be) is being registered somewhere: in the consciousness of a sensitive public, or in the archives of memory, or (why not?) in the annals of the state through the institutions it controls (for instance, the education system).

Having contemplated on these issues, we are fully aware of and accept that our target audience is small, we are accountable to those few who can appreciate what we do. We know that our work is not received by the general public (which consumes the rubbish produced by the entertainment industry), not even by a wider cultured audience that unfortunately does not exist in our country; it is welcomed and valued by an audience that is privy to our achievements, an audience that we have essentially nurtured (or are nurturing as we go) with our work and the work of other dedicated groups in Cyprus, usually made of young people, young artists and bands outside the establishment.

And though not large, our audience is loyal (every summer and autumn, Axiothea's courtyard fills with more or less the same people who are confident that this festival will reward them with its quality programme).

I left at the end the most crucial concern for any creator and any creative activity in general: where are the results of a worthy endeavor registered, who takes them in, who puts them to use, especially in education. This breeds troubling thoughts. It is clear that our work (which does not have a commercial or demagogic character) does not register in the consciousness of many people, and certainly not in the consciousness of the political and other actors representing various authorities (including the university authorities). It does register, however, in the consciousness of those few, singular and 'initiated' (in the sense Cavafy puts into this term) who seek the essence behind the 'what' and 'how' of every work of art, who are interested to understand what is the thematic area an artist has chosen

to explore and how is the exploration done. These may seem like simple questions but they call for crucial decisions that determine the nature of any artistic work.

I will not refer to the difficulties, which the Axiothea Festival or other similar efforts in our country face. It is no surprise that every effort, which creates something good for society, inevitably generates envy. This is the sweetest feeling of the inept.

*

But the wiseman was waiting at the corner. "That's not the 'Greatest Lesson'", he said. "Since you chose to steal the title of a poem by the great master Sikelianos, a Sicilian by name, let me tell you that the 'Greatest Lesson' of the last twenty years boils down to a Sicilian proverb: 'Chi nasce asino non può morire cavallo'". Or to put it differently: 'Don't make a horse out of the donkey because the first kick it will throw would be at you'.

Michalis Pieris
May 2018

Απέναντι σελίδα:
Προμηθέας Δεσμώτης, προσχέδιο για την
παράσταση *Παγκόσμιον Άσμα*,
Χρίστος Λυσιώτης, Θ.Ε.ΠΑ.Κ. 2017.

Opposite page:
Prometheus Bound,
study for *Ecce Luminae*,
Christos Lysiotis, THEPAK 2017.

INFO

The Ballad of the Bridge
THEPAK

Adaptation, stage direction: Michalis Pieris
 Music: Evagoras Karageorgis
 Set and props: Christos Lysiotis
 Costumes: Eliana Chrysostomou,
 Marina Kleanthous
 Choreography: Michalis Pieris
 Kinesiology: Arianna Ikonou
 Light design: Yorgos Koukoumas
 Production manager, assistant director:
 Stamatia Laoumtzi

A stage adaptation of some of the most expressive versions of the famous Greek folk ballad "The Bridge at Arta" as preserved in Cyprus, Pontus, Crete, and Epirotic Greece.

With English surtitles

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Δραματική προσαρμογή, σκηνοθεσία:
 Μιχάλης Πιερής
 Μουσική: Ευαγόρας Καραγιώργης
 Σκηνικά: Χρίστος Λυσιώτης
 Κουστούμια: Ηλιάνα Χρυσοστόμου,
 Μαρίνα Κλεάνθους
 Επιμέλεια κίνησης:
 Αριάννα Οικονόμου
 Σχεδιασμός φωτισμού:
 Γιώργος Κουκουμάς
 Υπεύθυνη παραγωγής, βοηθός
 σκηνοθέτις: Σταματία Λαουμτζή

Το Άσμα του Γιοφυριού

Θεατρικό Εργαστήρι Πανεπιστημίου Κύπρου

Στο πλαίσιο του Διεθνούς Συνεδρίου «Identities and Education: Comparative Perspectives in an Age of Crisis» της CESE (Comparative Education Society in Europe), το θεατρικό Εργαστήρι του Πανεπιστημίου Κύπρου παρουσιάζει ξανά τη συγκλονιστική παράσταση «Το Άσμα του Γιοφυριού», η οποία εδώ και 15 χρόνια κρατά αμείωτο το ενδιαφέρον του θεατρόφιλου κοινού.

XXVIII CESE Conference
 Identities and Education
 May 28 - June 1, 2018
 University of Cyprus, Nicosia

Πρόκειται για μια δραματική διασκευή στηριγμένη στις πιο εκφραστικές παραλλαγές του γνωστού ελληνικού δημοτικού τραγουδιού «Το Ποφύρι της Άρτας» από την Κύπρο, τον Πόντο, την Κρήτη και την Ηπειρωτική Ελλάδα. Κάτι παραπάνω από ένα απολαυστικό θεατρικό δρώμενο, η παράσταση αποτελεί γόνιμη εκπαιδευτική εμπειρία, αφού δίνει την ευκαιρία σε μαθητές, φοιτητές και εκπαιδευτικούς να έλθουν σε επαφή με κρίσιμους προβληματισμούς που προκύπτουν από τη μελέτη του δημοτικού τραγουδιού, όπως οι διάφορες παραλλαγές του ίδιου θέματος, καθώς και ζητήματα που άπτονται της ιστορικής, κοινωνικής και ιδεολογικής προοπτικής που διανοίγει η δημιουργική προσέγγιση των δημοτικών μας τραγουδιών. Παράλληλα, παρέχεται στον θεατή η δυνατότητα να παρακολουθήσει μια νεότερη σκηνική ερμηνεία του δημοτικού μας τραγουδιού μέσα στα συμφραζόμενα, τις αναζητήσεις και τις συλλογικές απορίες, της δικής μας εποχής.

Η μουσική της παράστασης εκτελείται ζωντανά από τον συνθέτη Ευαγόρα Καραγιώργη (λαούτο) και τους μουσικούς Γιώργο Χόπλαρο (βιολί), Χριστιάνα Αντωνουδιού (κλαρίνο) και Χριστόδουλο Σαντζιάκκν (νταούλι).

Η παράσταση της Δευτέρας, 28 Μαΐου, συνοδεύεται από αγγλικούς υπέρτιτλους. Περιορισμένος αριθμός θέσεων θα διατεθεί στο ευρύ κοινό μόνο με προκράτηση.

Η παράσταση της Παρασκευής, 1 Ιουνίου, πραγματοποιείται ειδικά για τους φίλους της Αξιοθέας.

INFO

**Karagiozis – The Medicine Man
with Thodoris Kostidakis**

A classical comedy of traditional Greek shadow theatre adapted to the modern-day reality and aesthetics and presented with a fresh outlook by puppeteer Thodoris Kostidakis.

The Vizier's daughter is suffering from a mysterious illness and the Pasha sends out people to find anyone who might heal her. Unbeknownst to himself, Karagiozis is advertised as a capable medicine man and gets embroiled in one of those mix-ups, which only his shrewdness and good heart can help straighten out.

The performance is suitable for children of all ages, as well as for adults.

In Greek. FREE ENTRANCE

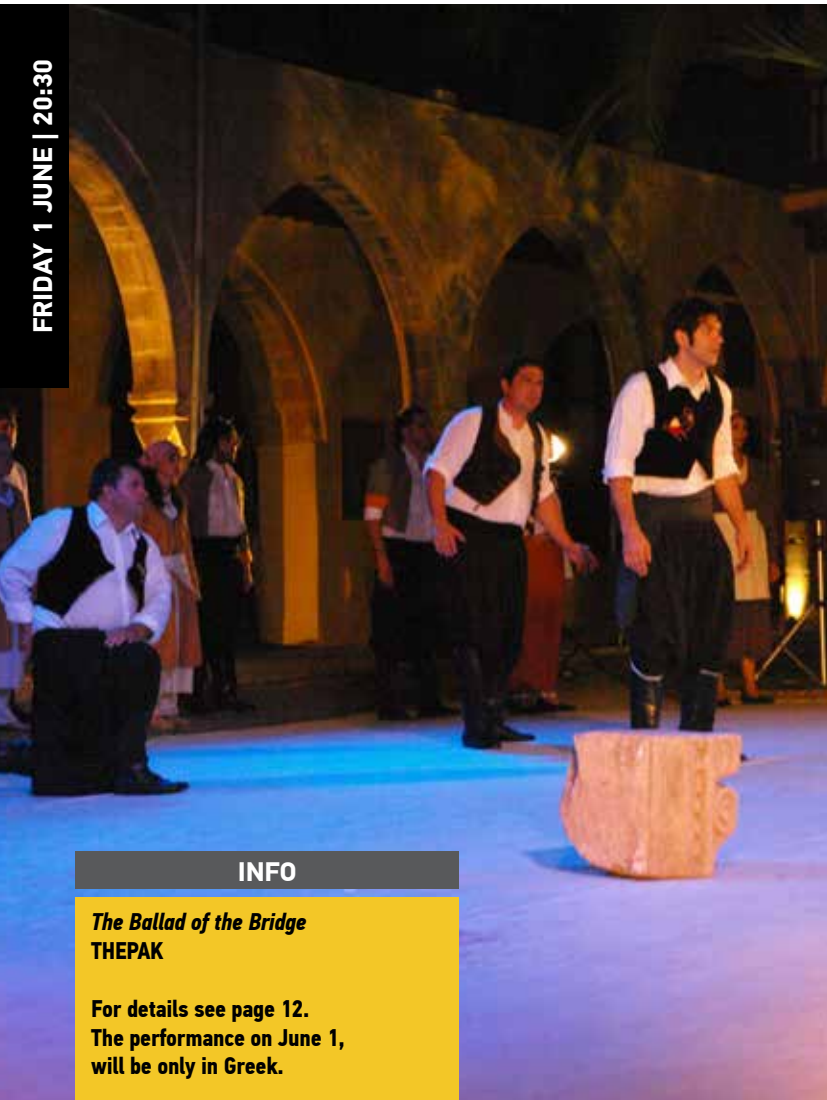

**Ο Καραγκιόζης Γιατρός
με τον Θοδωρή Κωστιδάκη**

Ο Καραγκιοζοπαίκτης Θοδωρής Κωστιδάκης – δραματοθεραπευτής, εμπνευστής εργαστηρίων θεατρικού παιχνιδιού και συνιδρυτής του project «ΚαραγκιοΖΕΙΣ παντού!» αφιερωμένο στην τέχνη του Καραγκιόζη – παρουσιάζει την κλασική κωμωδία του Ελληνικού Θεάτρου Σκιών «Ο Καραγκιόζης γιατρός», προσαρμοσμένη στη σύγχρονη πραγματικότητα και αισθητική, με φρέσκο μάτι αλλά και με σεβασμό στην παράδοση.

Στο έργο αυτό, η Βεζυροπούλα πάσχει από μια μυστηριώδη, αθεράπευτη ασθένεια και ο Πασάς αναζητά κάθε πιθανή θεραπεία. Ο Χατζηναβάτης παρουσιάζει τον Καραγκιόζη σαν ικανότατο γιατρό, χωρίς ο ίδιος να το ξέρει. Μετά από πίεση, ο Καραγκιόζης γίνεται «γιατρός με το στανιό» και επισκέπτεται το σεράι για να εξετάσει τη Βεζυροπούλα. Όταν τα πράγματα περιπλέκονται τόσο ώστε να κινδυνεύουν όλοι, ο Καραγκιόζης βρίσκει διέξοδο με την πονηριά, την εξυπνάδα και την καλή του καρδιά. Η συνέχεια στον μπερντέ...

Η παράσταση είναι κατάλληλη για ενήλικες και παιδιά κάθε ηλικίας.

ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ

INFO

The Ballad of the Bridge
THEPAK

For details see page 12.
The performance on June 1,
will be only in Greek.

Το Άσμα του Γιοφυριού
Θεατρικό Εργαστήρι Πανεπιστημίου Κύπρου

Πληροφορίες για την παράσταση βλέπε στη σελ. 12

INFO

Rebetien

Fotis Vergopoulos: bouzouki, vocals
 Giannis Zarias: violin, baglamas
 Avgerini Gatsi: accordion, vocals
 Kostis Kostakis: guitar, vocals

The up-and-coming Athenian band Rebetien perform songs and themes mostly derived from the rebetiko and the Greek traditional music repertoire, complemented by their own compositions. The band's nostalgic sound is reminiscent of the gramophone records' period, often subtly combined with alternate, yet closely related, musical styles of various Eastern Mediterranean and Balkan musical traditions. The concert of the Rebetien band is organised in cooperation with the Embassy of Greece to Cyprus.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Φώτης Βεργόπουλος:
μπουζούκι, τραγούδι
 Κωστής Κωστάκης:
κιθάρα, τραγούδι
 Αυγερινή Γάτσι:
ακορντεόν, τραγούδι
 Γιάννης Ζαρίας:
βιολί, μπαγλαμάς

Η συναυλία των
 Rebetien διοργανώνεται
 σε συνεργασία με την
 Πρεσβεία της Ελλάδας.

Rebetien

Το μουσικό συγκρότημα Rebetien σχηματίστηκε το 2012 και παρουσιάζει ρεπερτόριο από την ελληνική παραδοσιακή μουσική, το σμυρναϊκό και το ρεμπέτικο τραγούδι, καθώς και νέες δικές τους συνθέσεις και πειραματισμούς, εξελίσσοντας διαρκώς τον δικό τους ήχο.

Οι Rebetien ταξιδεύουν το κοινό τους στον χώρο και στον χρόνο μεταδίδοντας τη μουσική παράδοση του αστικού λαϊκού τραγουδιού, όπως έχει αποτυπωθεί στους δίσκους γραμμοφώνου και τις πρώτες ηχογραφήσεις, με επιρροές από τους μουσικούς δρόμους της Ανατολής σε συνδυασμό με αυτοσχεδιαστικά στοιχεία προερχόμενα από τη μουσική της Δύσης. Διαθέτουν πολύ μεγάλο, ιδιαίτερα επιλεγμένο ρεπερτόριο και –με την ικανότητά τους να αντιλαμβάνονται και να αλληλεπιδρούν μουσικά με το κοινό τους– μπορούν να μεταβάλλουν το μουσικό κλίμα από νοσταλγικό και ρομαντικό, σε άκρως δυναμικό και επικοινωνιακό.

Έχουν εμφανιστεί σε πολλές μουσικές σκηνές και φεστιβάλ στην Ελλάδα και στο εξωτερικό και έχουν συνεργαστεί με πολλούς σημαντικούς μουσικούς του χώρου, όπως τον Haig Yazdjian, Σόλων Λέκκα, Σκούτα-Μηταράκη, κ.ά.

INFO

Aliki Kayaloglou
Fernando Pessoa's Ode Marítima
and the Fados of my Adolescence

The magnificent poetic composition of the Portuguese poet Fernando Pessoa signed by his alter ego, Alvaro de Campos, artfully combined with old fados of Lisbon and presented by the prominent Greek performer Aliki Kayaloglou.

A poetic text transformed into a song infinite like the sea, which raises thoughts, awakens the senses, and brings to mind the sweetness of childhood.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Ιδέα, σύνθεση κειμένου, επιλογή και διασκευή τραγουδιών, ερμηνεία:
 Αλίκη Καγιαλόγλου

Διδασκαλία ερμηνείας κειμένου, σκηνοθεσία: Δήμος Αβδελιώδης

Μετάφραση ποιήματος:
 Μαρία Παπαδήμα

Μετάφραση τραγουδιών:
 Μι Piedade

Πιάνο: Αλέξανδρος Αβδελιώδης

Παραγωγή:
 ΣΥΝ ΑΘΗΝΑ ΚΑΙ ΧΕΙΡΑ ΚΙΝΕΙ - Α.Κ.

«Η Θαλασσινή Ωδή του Fernando Pessoa και τα Fados της Εφηβείας μου» | Αλίκη Καγιαλόγλου

Η σπουδαία Ελληνίδα ερμηνεύτρια Αλίκη Καγιαλόγλου παρουσιάζει μια μουσικο-θεατρική παράσταση βασισμένη στη μεγαλειώδη ποιητική σύνθεση του Πορτογάλου ποιητή Fernando Pessoa υπογεγραμμένη από το alter ego του, Alvaro de Campos, και σε παλιά fados της Λισσαβόνας.

Μέσα από την ευρηματική καλλιτεχνική προσέγγιση της Αλίκης Καγιαλόγλου ένα εκτενές κείμενο, που αρχικά ήταν προορισμένο μόνο για να διαβαστεί, μετουσιώνεται σε ένα μεγάλο τραγούδι. Ένα τραγούδι απέραντο όπως η θάλασσα, που γεννά σκέψεις, ξυπνά τις αισθήσεις και επαναφέρει στη μνήμη την ξεχασμένη τρυφεράδα που νιώθει κανείς όταν ακούει παραμύθια και τραγούδια της παιδικής ηλικίας.

Η συναυλία της Αλίκης Καγιαλόγλου τελεί υπό την αιγίδα της Πρεσβείας της Πορτογαλίας.

ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΤΗΣ ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑΣ
 ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

The concert of Aliki Kayaloglou is held under the auspices of the Embassy of Portugal to Cyprus.

INFO

Agamemnon
Aeschylus | Euripides

Director/Light design: Konstantinos Chatzis
 Music: Giorgos Koumentakis
 Set and props: Giorgos Bounias
 Costumes: Vasiliki Sirma
 Choreography: Christiana Felouka
 Assistant Director: Melina Gkaza

Two actors, three voices, and a violin unfold the myth of the Trojan War as depicted in Aeschylus's "Agamemnon" and Euripides's "Iphigenia in Aulis".

Cast: Lida Protopsalti, Giorgos Papapavlou
 Violin: Dionisis Vervitsiotis

In Greek

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Σκηνοθεσία / φωτισμοί:
 Κωνσταντίνος Χατζής
 Αποσπάσματα μετάφρασης:
 Κ.Χ. Μύρης
 Μουσική σύνθεση:
 Γιώργος Κουμεντάκης
 Σκηνική εγκατάσταση:
 Γιώργος Μπούνιας
 Επιμέλεια κουστουμιών:
 Βασιλική Σύρμα
 Κίνηση: Χριστιάνα Φελοούκα
 Φωτογραφίες: Χάρης Γερμανίδης
 Βοηθός σκηνοθέτη: Μελίνα Γκαζά

«Αγαμέμνωνας», Αισχύλος | Ευριπίδης
Ομάδα Χρώμα

Μετά από την εξαιρετική επιτυχία της στο Θέατρο Τέχνης και στο Θησείον στην Αθήνα, η παράσταση «Αγαμέμνωνας» των Κωνσταντίνου Χατζή και Γιώργου Κουμεντάκη, με τη Λήδα Πρωτοψάλτη και τον Γιώργο Παπαπαύλου επί σκηνής, παρουσιάζεται για πρώτη και μοναδική φορά στην Κύπρο, στο φιλόξενο χώρο της Αξιοθέας.

Το έργο αποτελεί μια συρραφή πάνω στον «Αγαμέμνονα» του Αισχύλου και την «Ιφιγένεια εν Αυλίδι» του Ευριπίδη. Μέσω μιας μουσικής δωματίου σε συνδυασμό με τρεις φωνές, δύο ηθοποιούς και έναν μουσικό (βιολί), ξετυλίγεται μπροστά μας το χρονικό της τρωικής εκστρατείας. Εξιστορείται η πορεία του Αγαμέμνονα, η αφορμή του πολέμου, η θυσία της κόρης του, ο ίδιος ο πόλεμος, η επιστροφή στο Άργος και η τιμωρία που του επιφύλασσε η γυναίκα του. Πρωταρχικό αίτιο η ίδια η φύση του πολέμου. Τα γιατί μέσα από τον λόγο των δύο τραγικών ποιητών.

Ερμηνεύουν: Λήδα Πρωτοψάλτη, Γιώργος Παπαπαύλου
 Βιολί: Διονύσης Βερβιτσιώτης

INFO

**El Escorial by Michel de Ghelderode
Pancyprian Lyceum of Larnaca**

Stage adaptation/Direction: Ramiro Ramirez

Translation: Kostis Skalioras

Set & Costumes: The Theatre Company

Music: Bernd Alois Zimmermann

A praiseworthy attempt of a group of students at the Pancyprian Lyceum of Larnaca and their Drama teacher, the Cuban theatre director Ramiro Ramirez, to bring to stage De Ghelderode's demanding play "El Escorial", which denounces hypocrisy, religious fanaticism, inhumanity, cynicism, violence, egotism, and the absurdity of any tyranny.

In Greek

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Διασκευή / Σκηνοθεσία:
Ramiro Ramirez

Μετάφραση: Κωστής Σκαλιώρας

Σκηνικά – κοστούμια: Ομάδα Θεάτρου

Μουσική: Bernd Alois Zimmermann

Πρωταγωνιστές

Βασιλιάς: Νικόλα Μητροπούλου

Φολιάλ: Σοφία Λεμονάκη

Καλόγερος: Ελευθέριος Μαρίνου

Μοναχοί: Κωνσταντίνος Ούρδας, Όλγα

Αντωνίου, Εύη Χαλκίδου, Σπύρος

Γκατζόγιας

Η παράσταση παρουσιάζεται σε συνεργασία με την Πρεσβεία της Ισπανίας.

**El Escorial του Michel de Ghelderode
Παγκύπριο Λύκειο Λάρνακας**

Στο έργο «Ελ Εσκοριάλ» του Μισέλ Ντε Γκελντερόντ συνυφαίνονται η λαϊκή φλαμανδική παράδοση των μεταμφιέσεων, η γαλλική ποίηση και λογοτεχνία, η τέχνη των Ελ Γκρέκο, Βελάσκεθ και Ένσορ, και η ιστορία του περιφημου Εσκοριάλ, το παλάτι – μοναστήρι στην Ισπανία όπου έζησε ο Φίλιππος Β΄.

Το έργο παραπέμπει στον Μεσαίωνα της Ιεράς Εξέτασης και των βασιανιστηρίων. Σ' ένα παιχνίδι ανταλλαγής ρόλων ανάμεσα στον βασιλιά και τον γελωτοποιό του, ο Γκελντερόντ υμνεί την τέχνη του θεάτρου και την ελευθερία της έκφρασης. Πρόκειται για ένα έργο με μεγάλες εντάσεις, στο οποίο το κωμικό και το τραγικό στοιχείο διαδέχονται το ένα το άλλο, διαμορφώνοντας μια επικίνδυνη ισορροπία. Μιλώντας αλληγορικά, ο Γκελντερόντ πλάθει έναν μύθο με διαχρονική αξία, μεσαιωνικό ήθος και σκοτεινή ατμόσφαιρα, ο οποίος με δηλητηριώδη σαρκασμό καταγγέλλει την υποκρισία, τον θρησκευτικό φανατισμό, τον υπανθρωπισμό, τον ανθρωποφαγισμό, τον κυνισμό, τη βία, τη δολοφονική μανία, τον εγωτισμό, τον εκτροχιασμό και τελικά τον παραλογισμό της τυραννικής εξουσίας.

Με την παράσταση αυτή, το Παγκύπριο Λύκειο Λάρνακας κέρδισε το 3ο Βραβείο στους 29ους Παγκύπριους σχολικούς αγώνες θεάτρου 2018 που διοργανώνονται από τον Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου και το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού.

INFO

Monsieur Doumani
Angathin

The successful Cypriot band Monsieur Doumani (Antonis Antoniou: tzouras, Angelos Ionas: guitar, Demetris Yiasemides: trombone, flute) present their third album with the symbolic name 'Angathin' ('Thorn'), which reflects more than ever, the political, social and activist concerns and sensitivities of the group members and calls for rebellion against corruption, racism and injustice. The songs build on traditional Cypriot music but are infiltrated by elements from many other genres, such as rock, blues, hip-hop, punk, psychedelia, Balkan etc.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Αντώνης Αντωνίου: τζουράς
 Άγγελος Ιωνάς: κιθάρα
 Δημήτρης Γιασεμίδης: πνευστά

«Αγκάθθιν»

Monsieur Doumani

Το δημοφιλές κυπριακό σχήμα Monsieur Doumani παρουσιάζει στο κοινό της Αξιοθέας την τρίτη και ήδη πολυβραβευμένη δισκογραφική του δουλειά με τον συμβολικό τίτλο «Αγκάθθιν» που κυκλοφόρησε πριν μερικούς μήνες και πραγματεύεται όσο ποτέ προηγουμένως, τις πολιτικές, κοινωνικές και ακτιβιστικές ανησυχίες και ευαισθησίες των μελών του γκρουπ.

Θεματικά τα τραγούδια αντλούν έμπνευση, μεταξύ άλλων, από την ασταθή πολιτική κατάσταση στο μοιρασμένο νησί της Κύπρου και την ανάγκη για ειρήνη και επανένωση, καθώς και από τα περιβαλλοντικά εγκλήματα που δι-απράττονται στο βωμό της οικονομικής ανάπτυξης και του κέρδους. Μουσικά επιμηκύνεται η διάθεση για πειραματισμό τόσο συνθετικά και ενορχηστρωτικά όσο και ηχητικά, ανακαλύπτοντας καινούργιες σχέσεις και ισορροπίες σε μελωδία, ρυθμό, αρμονία και χροιά, ενώ η μουσική γλώσσα κτίζεται πάνω στις συντεταγμένες της κυπριακής παραδοσιακής μουσικής εμβολιασμένης όμως με στοιχεία από πολλά άλλα είδη όπως η ροκ, μπλουζ, χιπ-χοπ, ψυχεδέλεια, μπάλκαν κλπ.

Ο δίσκος «Αγκάθθιν» περιέχει σχεδόν αποκλειστικά συνθέσεις των τριών μελών του σχήματος και φιλοξενεί γνωστούς μουσικούς όπως ο Αλκίνοος Ιωαννίδης, ο Μιχάλης Τερλικκός, ο ράπερ JULIO, ο Αλέξανδρος Γαγάτσης κ.ά.

Η ΝΕΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΙΚΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΑΣΜΑ

(Προμηθέας Δεσμώτης)

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΓΑΛΑΤΟΠΟΥΛΟΣ

ECCE LUMINA

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Δραματική προσαρμογή, σκηνοθεσία: Μιχάλης Πιερός
 Μουσική: Χρήστος Πήττας
 Σκηνικά-Κουστούμια: Χρήστος Λυσιώτης
 Επιμέλεια κίνησης: Πέρσα Σταματοπούλου
 Σχεδιασμός φωτισμού: Καρολίνα Σπύρου
 Υπεύθυνη παραγωγής, βοηθός σκηνοθέτης: Σταματία Λαουμτζή
 Video Art: Zedem Media
 Χειρισμός ήχου: Σταματία Λαουμτζή, Μάριαν Αροδίτη
 Τεχνική υποστήριξη: Κυριάκος Κακουλλής

Παγκόσμιον Άσμα του Χριστόδουλου Γαλατόπουλου Θεατρικό Εργαστήρι Πανεπιστημίου Κύπρου

Συνεχίζοντας τη μακρόχρονη προσπάθειά του για την ανάδειξη λιγότερο γνωστών λογοτεχνικών κείμενων, το Θεατρικό Εργαστήρι του Πανεπιστημίου Κύπρου παρουσιάζει τη δραματοποίηση του κορυφαίου έργου «Παγκόσμιον Άσμα-Προμηθέας Δεσμώτης» του ποιητή, πνευματικού ανθρώπου και πρώην Δημάρχου της Πάφου Χριστόδουλου Γαλατόπουλου (1902–1953), το οποίο αλλάζει την εικόνα που έχουμε για την προσφορά της Κύπρου στην ευρύτερη νεοελληνική λογοτεχνία.

Γραμμένο με γνήσια ποιητική ορμή, το πρωτείκο αυτό έργο αποτελεί μια επαναπραγματέυση του μύθου του Προμηθέα, συνθεμένη στο πρότυπο του Δάντη και του Μίλτωνα, που απλώνεται σε κάθε γωνιά της υπηλίου: από τον αρχαίο ελληνικό κόσμο έως τη μυθολογία του Περού και των Ίνκας, από την Ιαπωνία έως τους Ινδιάνους της Αμερικής και τους Σκανδιναβικούς μύθους. Το έργο εμπεριέχει ικανή ποσότητα θεατρικής ύλης που διευκόλυνε τη δραματική προσαρμογή του, ενώ η παράστασή του, καρπός πολύχρονου μόχθου εκ μέρους του Θεατρικού Εργαστηρίου του Πανεπιστημίου Κύπρου, θα προσθέσει στο ρεπερτόριο του κυπριακού και του νεοελληνικού θεάτρου ένα πολύ σημαντικό κείμενο, ανάλογο και εν πολλοίς ποιητικά ισότιμο προς αντίστοιχα έργα με τα οποία έχουν πλουτίσει τη νεοελληνική γραμματεία ο Άγγελος Σικελιανός και ο Νίκος Καζαντζάκης.

Η προσπάθεια της δραματοποίησης του κειμένου κράτησε δύο σχεδόν χρόνια, και αποτελεί ένα πρωτότυπο εγχείρημα βασισμένο σε διεξοδική φιλολογική μελέτη όλου του έργου του Γαλατόπουλου, η οποία τονίζει την ευρωπαϊκή διάσταση, την πολυπολιτισμικότητα, τη λογοτεχνική αξία αλλά και την ιστορική σημασία του *Άσματος* για την αυτογνωσία και την εμβάθυνση της εθνικής ταυτότητας του λαού της Κύπρου. Η δραματοποίηση ακολούθησε την καθιερωμένη και δοκιμασμένη προσέγγιση που χαρακτηρίζει τη δραστηριότητα του Θ.Ε.ΠΑ.Κ. τα τελευταία 20 χρόνια και βασίζεται σε συνεχή και επίμονη έρευνα του λογοτεχνικού κειμένου.

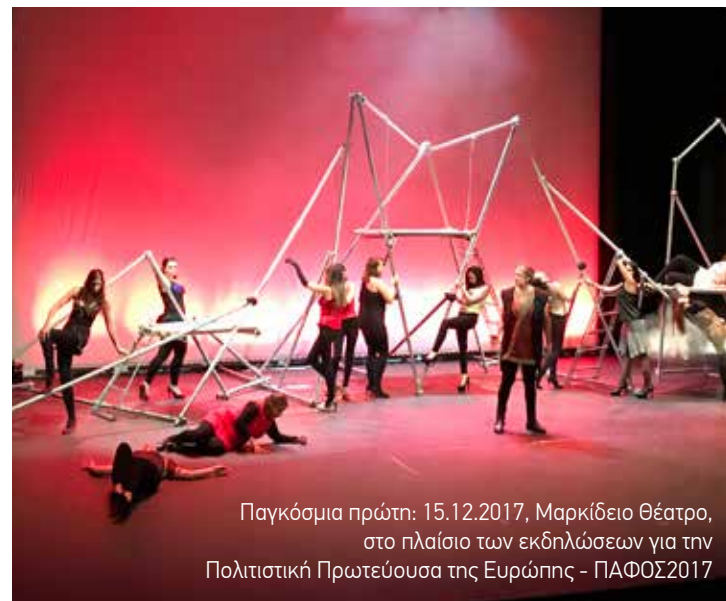
Το έργο δραματοποιήθηκε ειδικά για την Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης Πάφος 2017 και παρουσιάζεται για πρώτη φορά στη Λευκωσία, πλέον στο σπίτι του Θ.Ε.ΠΑ.Κ.

Ερμηνεύουν οι:

Προμηθέας: Σταύρος Αροδίτης
 Γαλνός: Χαρίτων Ιωσφίδης
 Ποιητής: Γρηγόρης Παπαρηγορίου
 Κορυφαία α': Μύρια Χατζημαθαίου
 Κορυφαία β': Μαρία Χριστοδούλου
 Δίας: Δημήτρης Πιτσιλλής
 Ηρακλής: Πρόδρομος Αλαμπρίτης

Χορός:

Έφη Γαβριήλ, Λούης Γαβριήλ, Ευτυχία Γεωργίου, Μιχάλης Γιάγκου, Μαρία Θεοφάνους, Ιωάννα Ιωάννου, Νατάσα Καφαλιά, Σολομών Κουντούρης, Άθως Κωνσταντινίδης, Κωνσταντίνα Κωνσταντίνου, Κωνσταντίνος Κωνσταντίνου, Ραφαέλα Μιχαήλ, Θεοφάνης Παναγή, Μιχαέλα Πρωτοπαππά, Χριστόδουλος Σαντζιάκκη, Νικολέτα Σιάνου, Αντρη Χατζηγεωργίου, Γεωργία Χατζηνικολάου

Παγκόσμια πρώτη: 15.12.2017, Μαρκίδειο θέατρο, στο πλαίσιο των εκδηλώσεων για την Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης - ΠΑΦΟΣ 2017

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΓΑΛΑΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ο Ποιητής, ο Διανοούμενος, ο Πολιτευτής

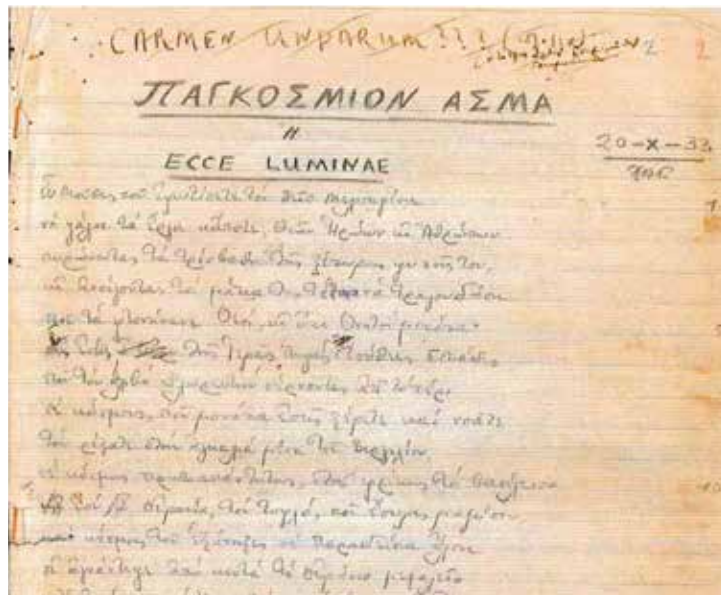
Ο Χριστόδουλος Γαλατόπουλος γεννήθηκε στην Πάφο στις 24 Δεκεμβρίου το 1902. Φοίτησε στο πεντάταξιο Γυμνάσιο της Πάφου και στο Παγκύπριο Γυμνάσιο Λευκωσίας. Σπούδασε νομικά στο Middle Temple του Λονδίνου και πολιτικές επιστήμες στην Ecole Rigier στο Παρίσι. Το 1922 επιστρέφει στην Πάφο όπου εξασκεί το επάγγελμα του δικηγόρου. Τον Δεκέμβριο του 1923 παντρεύεται τη Χρυστάλλα Λοΐζου Κακογιάννη, αδελφή του Σερ Παναγιώτη Κακογιάννη, πατέρα του γνωστού κύπριου σκηνοθέτη, με την οποία αποκτούν δύο παιδιά.

Ο Γαλατόπουλος από νωρίς στρέφεται προς τη μαχόμενη δημοσιογραφία και την πολιτική. Ίδρυσε την εφημε-

ρίδα *Παφιακά Χρονικά* (1926-1929) και ακολούθως την *Πολιτική Επιθεώρηση* (1929-1931). Το 1930, εκλέγεται μέλος του Νομοθετικού Συμβουλίου και ένα χρόνο αργότερα, όντας βουλευτής, παίζει πρωτεύοντα ρόλο στην πρώτη κυπριακή εξέγερση κατά των Άγγλων. Συλλαμβάνεται ως ο ηθικός αυτουργός της εξέγερσης στο Πισσούρι και την Πάφο, και καταδικάζεται σε τετραετή φυλάκιση κατά τη διάρκεια της οποίας συγγράφει ποιήματα και μεταφράζει στη δημοτική τον *Χαμένο Παράδεισο* του Μίλτωνα. Παράλληλα, συνθέτει το δικό του έπος, το *Παγκόσμιον Άσμα*.

Μετά την αποφυλάκισή του εκδίδει τον *Χαμένο Παράδεισο* (1937) καθώς και διάφορες ποιητικές συλλογές: *Τα τραγούδια της φυλακής* (1931-1936), *Στύγιες κραυγές* (1938), *Τα επιθαλάμια* (1939).

Το 1943 εκλέγεται για πρώτη φορά Δήμαρχος, θέση την οποία κράτησε επί μία δεκαετία. Η θητεία του ως Δημάρχου υπήρξε επιτυχημένη, αφού εκτός από τα διάφορα κοινοφελή έργα, όπως η διάνοιξη νέων δρόμων και πλατειών, η ρυμοτομία της Αγοράς, η ηλεκτροδότηση της πόλης κ.ά., άφησε σπουδαίο εξωραϊστικό και πνευματικό έργο. Σε αυτόν οφείλεται η ανέγερση της Δημοτικής Βιβλιοθήκης, η Πλατεία Παλαμά, ο «θόλος του Κοιμώμε-

νου Έρωτα», η «Στήλη της 28ης Οκτωβρίου», η καθιέρωση των Παλαμικών Εορτών, η θέσπιση διαλέξεων διακεκριμένων ελλήνων λογοτεχνών στη Δημοτική Βιβλιοθήκη.

Το 1953, η τελευταία δημόσια εμφάνιση του Γαλατόπουλου σηματοδοτείται από μία εξέγερση κατά της αποικιοκρατίας, την οποία πυροδότησε με τον ύστατο πολιτικό λόγο του προς τους μαθητές της Πάφου, με αφορμή τις εορταστικές εκδηλώσεις για τη στέψη της Βασίλισσας της Αγγλίας Ελισάβετ Β'. Οι μαθητές της Πάφου, ανάμεσά τους και ο Ευαγόρας Παλληκαρίδης, μετέτρεψαν τους εορτασμούς σε διαδήλωση, αφού ξεχύθηκαν στους δρόμους με πέτρες και αποδοκιμασίες.

Την ίδια χρονιά, σε ηλικία μόλις 51 ετών, ο Χριστόδουλος Γαλατόπουλος πεθαίνει μετά από σοβαρό εγκεφαλικό επεισόδιο.

Η παράσταση αυτή αποτελεί ελάχιστο φόρο τιμής στην προσωπικότητα και το έργο του Χριστόδουλου Γαλατόπουλου, ο οποίος υπήρξε από τους πρώτους πολιτικούς στην Κύπρο που αντιλήφθηκε την τεράστια σημασία του πολιτισμού, της αισθητικής και του πνεύματος για την ανάπτυξη μιας κοινωνίας.

Ecce Luminae: Prometheus Bound
by Christodoulos Galatopoulos
 Theatrical Workshop of the University of Cyprus

Adaptation, stage direction: Michalis Pieris
 Music: Christos Pittas
 Set and costumes: Christos Lysiotis
 Choreography: Persa Stamatopoulou
 Light design: Carolina Spyrou
 Production manager, assistant director: Stamatia Laoumtzi
 Video art: Zedem Media
 Sound: Stamatia Laoumtzi, Marian Aroditi
 Technical support: Kyriakos Kakoullis

Continuing its long-term commitment to promoting lesser-known literary texts, the Theatrical Workshop of the University of Cyprus presents a dramatisation of the outstanding work of the poet, intellectual and former Mayor of Paphos, Christodoulos Galatopoulos (1902-1953), which changes the perception we have of Cyprus's contribution to Modern Greek literature.

Written with a genuine poetic impetus, this versatile work is an attempt to reconsider the myth of Prometheus. The composition follows the model of Dante and Milton and reaches out to every corner of the earth: from the Ancient Greek world to the mythology of Peru and the Incas, from Japan to the Indians of the Americas and to Scandinavian myths. The literary text contains quite a few dramatic elements that facilitated its stage adaptation, while its theatrical presentation, the outcome of many years of hard work on the part of the Theatrical Workshop of the University of Cyprus, adds to the repertoire of Cypriot and Modern Greek theatre a major text, comparable and equivalent in quality to similar works with which Angelos Sikelianos and Nikos Kazantzakis have enriched Modern Greek literature.

The effort to bring this literary work to stage lasted for almost two years and constitutes a ground-breaking attempt based on a comprehensive philological study of Galatopoulos's text, which highlights the European dimension, multiculturalism, literary value and historical significance of the work for strengthening the awareness of the people of Cyprus of their national identity. The dramatisation followed the established and proven approach,

which characterises the activity of THEPAK in the last 20 years and is based on continuous and persistent research of the literary text.

The work was dramatised specifically for the European Capital of Culture Paphos2017 and is presented for the first time in Nicosia.

Cast

Prometheus: Stavros Aroditis
 Galen: Chariton Iosifidis
 Poet: Gregoris Papagregoriou
 Coryphaea A: Myria Hadjimatthaiou
 Coryphaea B: Maria Christodoulou
 Zeus: Dimitris Pitsillis
 Heracles: Prodromos Alambritis

Chorus

Athos Constantinides, Constantina Constantinou, Constantinos Constantinou, Effie Gavriel, Louis Gavriel, Eftychia Georgiou, Andri Hadjigeorgiou, Georgia Hadjinikolaou, Ioanna Ioannou, Natasa Kafkalia, Solomon Kountouris, Rafaela Michael, Theofanis Panayi, Michaela Protopappa, Christodoulos Santziakki, Nikoleta Sianou, Maria Theofanous, Michalis Yangou.

INFO

Retro
Songs from the Interwar period

Argyris Bakitzis: vocals
 Evi Mazi: flute, piano, vocals
 Kostas Vomvolos: accordion, piano
 Michalis Siganidis: double bass
 Yannis Vryzakis: vocals, direction of the
 'Axiothea Choir'

An surprising and quite fascinating musical performance centred around a selection of popular and lesser known urban and folk songs of the interwar period, which sheds an entirely different light on the musical creation of this turbulent years for Greece and the world.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Αργύρης Μπακιρτζής: τραγούδι
 Εύη Μάζη: φλάουτο, πιάνο, τραγούδι
 Κώστας Βόμβολος: ακορντεόν, πιάνο
 Μιχάλης Σιγανίδης: κοντραμπάσο
 Γιάννης Βρυζάκης: τραγούδι,
 διεύθυνση χορωδίας Αξιοθεάς

Ρετρό

«..θέλω να πάρω τα βουνά και τους κρημνώδεις βράχους»

Σε μία απρόσμενη κι άκρως ενδιαφέρουσα μουσική συνάντηση με βασικό άξονα τα ελαφρά τραγούδια και την ατμόσφαιρα του Μεσοπολέμου, αλλά και όχι μόνο, ο Αργύρης Μπακιρτζής και οι συνεργάτες του αναζητούν μαζί μας το... ΠΕΤΡΟ!

Σημείο εκκίνησής τους γνωστά αλλά και άγνωστα αστικά και λαϊκά τραγούδια της περιόδου του Μεσοπολέμου, όμως το πρόγραμμα ανοίγεται συνειρμικά σε διάφορα μουσικά ιδιώματα και είδη, κατά την προσφιλή συνήθεια των συντελεστών, από τις χαρακτηριστικές παραστάσεις τους με τους Χειμερινούς Κολυμβητές. Με την γνωστή τους αμεσότητα, το χιούμορ του Αργύρη και τις σύντομες πικάντικες ιστορίες, οι ξεχωριστοί συντελεστές μας δίνουν μία εντελώς διαφορετική θεώρηση και οπτική στα λαϊκά και ελαφρά τραγούδια της περιπετειώδους εκείνης –για την Ελλάδα και τον κόσμο– περιόδου.

INFO

Homesickness Blues The Greeks in the Basements of America

Concept/selection/orchestration/accordion:

Kostas Vomvolos

Katerina Sissini: vocals

Argyris Bakirtzis: vocals

Michalis Siganidis: double bass

Alexandros Gagatsis: vibraphone, drums

Christiana Antonoudiou: clarinet

Cast: Marillou Vomvolou, Katerina Sissini

Stage direction: Akyllas Karazisis

Dramaturgy: Anastasia Tzellou,

Rodia Vomvolou

Costume design/stage design:

Zoi Molyda- Fameli, Dido Gogou

Early swing and blues pieces that coexisted with traditional Greek songs as they have been preserved in the first recordings of the Greek immigrants in America.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Σύλληψη/επιλογή κομματιών/
ενορχήστρωση: Κώστας Βόμβολος

Εκτέλεση μουσικών κομματιών:

Κώστας Βόμβολος: ακορντεόν

Κατερίνα Σισίνη: φωνή

Αργύρης Μπακιρτζής: φωνή

Μιχάλης Σιγανίδης: κοντραμπάσο

Αλέξανδρος Γαγάτσης: βιμπράφωνο,

τύμπανα

Χριστίανα Αντωνουδιού: κλαρίνο

Παίζουν:

Μαριλού Βόμβολου, Κατερίνα Σισίνη

Σκηνοθεσία: Ακύλλα Καραζήσης

Δραματοουργία: Αναστασία Τζέλλου,

Ροδιά Βόμβολου

Ενδυματολογική – Σκηνογραφική

Επιμέλεια: Ζωή Μολυβδά-Φαμέλη,

Διδώ Γκόγκου

Homesickness Blues Οι Έλληνες στο υπόγειο της Αμερικής

«I'll never forget the day I left my home...» είναι οι πρώτοι στίχοι του «Homesickness blues», ενός από τα πρώτα υπάρχοντα ηχογραφημένα μπλουζ (1916). Αυτή η φράση έδωσε το έναυσμα στον εξαιρετικό και πάντα ευρηματικό μουσικοσυνθέτη, οργανοπαίκτη και καλλιτέχνη Κώστα Βόμβολο να γεφυρώσει δύο εντελώς διαφορετικά μουσικά είδη που γεννιούνται σχεδόν ταυτόχρονα: την τζαζ και το ελληνικό αστικό τραγούδι.

Στη μουσική παράσταση σε σκηνοθεσία Ακύλλα Καραζήσης θα ακουστούν επιλεγμένα κομμάτια πρώιμου σοούνγκ και μπλουζ που συνυπάρχουν με παραδοσιακά ελληνικά τραγούδια στην αστική εκδοχή τους, όπως μας έχουν διασωθεί στις πρώτες ηχογραφήσεις των Ελλήνων στην Αμερική.

Η ξενάγηση σ' αυτό το μουσικό τοπίο γίνεται μέσα από την αφήγηση της Μαρίας Σαραντοπούλου-Οικονομίδου: «Οι Έλληνες της Αμερικής όπως τους είδα» (η οποία εκδόθηκε το 1916 και περιγράφει τις εντυπώσεις από ένα ταξίδι του 1913). Δύο ηθοποιοί, εναλλασσόμενοι στους ρόλους της συγγραφέως-αφηγήτριας, της τραγουδίστριας-κονσοματρίς σε έναν καταυλισμό ανθρακωρύχων, της Αμερικανίδας κοπέλας ενός εργάτη και της συζύγου σε έναν μικτό γάμο, δημιουργούν το σκηνικό πλαίσιο για την ανάδειξη αυτής της μουσικής συνύπαρξης.

Μια συμπαραγωγή της ομάδας Lotus Eaters με το Θεσσαλικό Θέατρο.

INFO

Jazz Origins
Sarah Fenwick & Odysseas Toumazou

Sarah Fenwick: vocals
 Odysseas Toumazou: guitar
 Costas Challoumas: double bass
 Giorgos Koulas: drums
 Iakovos Parpas: saxophone

Cypriot guitarist Odysseas Toumazou and singer Sarah Fenwick search for the roots of jazz in a musical performance that combines well-known jazz pieces such as *Summertime* and *Route 66* with original compositions, thus highlighting the diversity of this versatile genre, which draws on different musical traditions.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Sarah Fenwick: φωνή
 Οδυσσέας Τουμάζου: κιθάρα
 Κώστας Χαλλούμας: κοντραμπάσο
 Γιώργος Κούλας: τύμπανα
 Ιάκωβος Πάρπας: σαξόφωνο

ΚΥΡΙΑΚΗ

1/7

20:30

Jazz Origins

Sarah Fenwick & Οδυσσέας Τουμάζου

Ο κύπριος κιθαρίστας Οδυσσέας Τουμάζου και η ερμηνεύτρια Sarah Fenwick αναζητούν τις καταβολές της τζαζ σε μια μουσική παράσταση που συνδυάζει γνωστά κομμάτια της τζαζ όπως το *Summertime* και το *Route 66* με δικές τους πρωτότυπες μελωδίες, αναδεικνύοντας τη γοητεία που προκύπτει από τη σύνθεση διαφορετικών μουσικών επιρροών. Μια σύνθεση που αποτελεί τον πυρήνα της πολυπολιτισμικής μουσικής παράδοσης της τζαζ, η οποία εδράζεται σε πολλά διαφορετικά είδη και προσφέρεται όσο καμία άλλη για πειραματισμό και μουσική εξερεύνηση.

Μέσα από τα τραγούδια τους και με τη σύμπραξη καταξιωμένων κύπριων μουσικών με σπουδές και πολυετή παρουσία στον χώρο της τζαζ, οι δύο καλλιτέχνες θα παρουσιάσουν τεχνικές αυτοσχεδιασμού εμπνευσμένες από την ιστορία των μπλουζ, της έθνικ μουσικής και των παραδόσεων της Λατινικής Αμερικής.

INFO

Embroideries, 30 years later
Evagoras Karageorgis

Electronic Quartet:

Sofronis Sofroniou, Emiddio Vasquez,
Panagiotis Minas and Maria Spivak

Concordia String Quartet:

Konstantinos Demirtzoglou: 1st violin
Viki Hatziandreou: 2nd violin
Nikolas Efthimiou: viola
Doros Zissimos: cello

Twelve electronic compositions written by Cypriot composer Evagoras Karageorgis in New York in 1987-88, which bridge the sound and techniques of electronic music in the 1980s and 1990s with today's trends in this ever-changing musical genre.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Electronic Quartet

Σωφρόνης Σωφρονίου, Emiddio Vasquez, Παναγιώτης Μηνά και Maria Spivak

Concordia String Quartet

Κωνσταντίνος Δεμιρτζόγλου: 1ο βιολί
Βίκη Χατζηανδρέου: 2ο βιολί
Νικόλας Ευθυμίου: βιόλα
Δώρος Ζήσιμος: τσέλο

«Κεντήματα», 30 χρόνια μετά
Ευαγόρας Καραγιώργης

Τα «Κεντήματα» είναι 12 ηλεκτρονικά κομμάτια που γράφτηκαν στη Νέα Υόρκη το 1987-88 και κυκλοφόρησαν στην Κύπρο πρόσφατα με προτροπή των Σ. Σωφρονίου, Ε. Vasquez και Π. Μηνά, τριών καλλιτεχνών που ασχολούνται με την ηλεκτρονική μουσική. Στη συναυλία της οδού Αξιοθέας θα ακουστούν ηλεκτρονικά κομμάτια τα οποία επηρεάστηκαν ή έχουν θέματα – λούπες από τα *Κεντήματα*. Παράλληλα, θα ακουστούν από κουαρτέτο εγχόρδων, μερικά από τα *Κεντήματα* σε μεταγραφή, καθώς και άλλα κομμάτια του συνθέτη τα οποία συνδυάζουν την τεχνική της λούπας η οποία κυριαρχεί στα *Κεντήματα*. Μέσα από τη συναυλία, το κοινό θα έρθει σε επαφή με σύγχρονες τάσεις στην ηλεκτρονική μουσική σε παράλληλο διάλογο τον ήχο των εγχόρδων, τις τεχνικές και τους ήχους της δεκαετίας 1980-90 και πώς αυτές εκλαμβάνονται, ερμηνεύονται ή μορφοποιούνται στο σήμερα.

INFO

Transposition – The Road
Solo dance performance

Concept – Choreography:
 Persa Stamatopoulou
 Sound: Sakis Kleisaris
 Performer: Tasos Karachalios

An innovative solo performance based on the idea of a journey that explores the concept of change and relocation from one point to another, as experienced by a man who wanders, stops, starts again, and is ultimately called to manage his movement in a boundless and borderless landscape, timeless, empty and white.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Σύλληψη – Χορογραφία:
 Πέρσα Σταματοπούλου
 Ηχητικό περιβάλλον:
 Σάκης Κλεισιάρης
 Ερμηνεία: Τάσος Καραχάλιος

Μετατόπιση – Ο δρόμος
Χορευτική σόλο περφόρμανς

Μια πρωτοποριακή σόλο περφόρμανς η οποία βασίζεται στην ιδέα ενός ταξιδιού που οργανώνεται και βιώνεται από έναν άνθρωπο και διερευνά την έννοια της αλλαγής και της μετατόπισης από ένα σημείο σ' ένα άλλο, την περιπλάνηση, την επανεκκίνηση και εν τέλει τη δράση που καλείται να διαχειριστεί μέσα σ' ένα τοπίο χωρίς σύνορα και χωρίς όρια, άχρονο, κενό, λευκό.

Με τη συνεργασία του μουσικού Σάκη Κλεισιάρη (πρωτότυπη μουσική σύνθεση) δημιουργείται ένα ηχητικό περιβάλλον, ως μουσική παρτιτούρα, πάνω στο οποίο ξεδιπλώνεται σταδιακά η κινητική δράση. Ο performer – χορευτής, ως ταξιδιώτης στο χώρο και στο χρόνο, πειραματίζεται μ' ένα λιτό, αφαιρετικό κινητικό λεξιλόγιο, επαναπροσδιορίζοντας κάθε φορά τη θέση και την οπτική του.

Συνδυάζοντας τη συνεχή μετατόπιση του σώματος, μέσα από εναλλαγές βάρους, άξονα, θέσης και βλέμματος, με την ιδέα ενός κόσμου ο οποίος βρίσκεται σε μία όλο και πιο βίαιη και διαρκή ανακατανομή, αναζητούνται κοινοί τόποι και σημεία αναφοράς μεταξύ τους. Η περφόρμανς, που ανατρέχει στη διαχρονικότητα της ανθρώπινης μετατόπισης, εμπνέεται από το βιβλίο του Φερνάντο Πεσόα «Ο οδοιπόρος» και με εργαλεία το σώμα και τον ήχο προσεγγίζει και καταγράφει μία διαδρομή ανατροπών, παύσεων, εγρήγορης, επαναπροσδιορισμού και ανασυγκρότησης.

INFO

Romiosyni
 by Vassilis Michaelides
 THEPAK

Commemorating the tragic events of the 9th of July 1821, the Theatrical Workshop of the University of Cyprus presents its historical production Romiosyni, which blends together Michaelides' idiomatic poems into a deeply moving performance.

Adaptation, stage direction: Michalis Pieris
 Music: Evagoras Karagiorgis
 Set and Props: Christos Lysiotis
 Costumes: Eliana Chrysostomou,
 Marina Kleanthous.
 Lighting design: Yorgos Koukoumas
 Production manager, assistant director:
 Stamatia Laoumtzi

In Greek

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Δραματική προσαρμογή, σκηνοθεσία:
 Μιχάλης Πιερής
 Μουσική: Ευαγόρας Καραγιώργης
 Σκηνικά: Χρίστος Λυσιώτης
 Κοστούμια: Ηλιάννα Χρυσοστόμου,
 Μαρίνα Κλεάνθους
 Σχεδιασμός φωτισμού: Γιώργος
 Κουκουμάς
 Υπεύθυνη παραγωγής, βοηθός
 σκηνοθέτις: Σταματία Λαουμτζή

Ρωμιούσνη του Βασίλη Μιχαηλίδη
 Θεατρικό Εργαστήρι Πανεπιστημίου Κύπρου

Ανήμερα της επετείου των τραγικών γεγονότων του 1821 που σημάδεψαν την ιστορία της Κύπρου, το Θεατρικό Εργαστήρι του Πανεπιστημίου Κύπρου αποτίει φόρο τιμής στο ποιητικό ταλέντο, την προσφορά και την προσωπικότητα του εθνικού ποιητή της Κύπρου, Βασίλη Μιχαηλίδη, με μια παράσταση της συγκινητικής παραγωγής «Η Ρωμιούσνη εν' φυλή συνότζιαιρη του κόσμου».

Στηριγμένη στα αριστουργηματικά διαλεκτικά έργα του Μιχαηλίδη «Η ενάτη Ιουλίου 1821 εν Λευκωσία (Κύπρου)», «Η Χιώτισσα», «Η Κύπρος προς τη μάνα της», «Η Κύπρος προς τους λέγοντες ότι δεν είναι Ελληνική», «Η Ανεράδα» και άλλα, η παράσταση του Θ.Ε.ΠΑ.Κ. απέκτησε ξεχωριστή σημασία στη συλλογική συνείδηση του κυπριακού λαού, αλλά και στην ιστορία των κυπριακών γραμμάτων, καθώς η έρευνα η σχετική με την παράσταση αυτή, συνδυάστηκε με την ανεύρεση των αυτογράφων του ποιητή και την πρώτη δημοσίευση του λανθάνοντος 456ου στίχου της «Ενάτης Ιουλίου».

Η παράσταση αποτελεί ορόσημο στην καλλιτεχνική πορεία του Θεατρικού Εργαστηρίου καθώς αγκαλιάστηκε και αγαπήθηκε όσο καμία άλλη από το πολυπληθές κοινό που την παρακολούθησε στην Κύπρο και στην Ελλάδα, αλλά και από τους ίδιους τους συντελεστές. Ενδεικτικό για την υπερθετική πρόσληψη και τη σημασία της είναι το γεγονός ότι η μοναδική φορά που

παραχωρήθηκε άδεια για πραγματοποίηση καλλιτεχνικής εκδήλωσης στον ιστορικό χώρο της Ιεράς Μονής Αρκαδίου ήταν τον Αύγουστο του 2001, όταν η συγκεκριμένη παράσταση παρουσιάστηκε κατόπιν προσκλήσεως του Μητροπολίτη Ρεθύμνης και Αυλοποτάμου και του Ηγουμένου της Ιεράς Μονής.

Η διασκευή και η παράσταση προβάλλουν την ποιητική πρόθεση του Μιχαηλίδη να συνθέσει (με όλα τα ιστορικά και ιστοριογενή διαλεκτικά ποιήματά του που αφορούν στη μοίρα της Κύπρου) μια σύγχρονη «τραγωδία», η οποία εκφράζει με έντεχνο τρόπο το τραγικό στοιχείο της σύγχρονης κυπριακής ιστορίας.

Η προσφορά του Θ.Ε.ΠΑ.Κ. έγκειται και στο γεγονός ότι εκόμισε στα κυπριακά γράμματα μια νέα αντίληψη δραματουργικής επεξεργασίας και σκηνικής παρουσίασης του Βασίλη Μιχαηλίδη, βασισμένης σε όλα τα ιστορικά, καθώς και σε ορισμένα λυρικά διαλεκτικά ποιήματά του.

Η δραματική προσαρμογή από τον Μιχάλη Πιερή συνδυάζει αρμονικά τα ποιήματα του μεγάλου ποιητή της Κύπρου σε ένα ενιαίο θεατρικό έργο και αποτελεί ορόσημο στην προσπάθεια του Θ.Ε.ΠΑ.Κ. να αναδείξει λιγότερο γνωστά στο πανελλήνιο αριστουργήματα της διαλεκτικής περιφερειακής ελληνικής λογοτεχνίας. Φέρνοντας την έξοχη ποιητική γλώσσα του Μιχαηλίδη πιο κοντά στο σύγχρονο κοινό, η παράσταση παρουσιάζει όλο τον πλούτο, την εκφραστικότητα και τη μελωδικότητα της κυπριακής διαλέκτου.

INFO

Ecce Luminae, Prometheus Bound
by Christodoulos Galatopoulos
THEPAK

For details see page 38.

Παγκόσμιον Άσμα του Χριστόδουλου Γαλατόπουλου
Θεατρικό Εργαστήρι Πανεπιστημίου Κύπρου

Πληροφορίες για την παράσταση βλέπε στη σελ. 30-37.

12

ΔΕΥΤΕΡΑ 28 ΜΑΪΟΥ
Το Άσμα του Γιοφρυιού
Θ.Ε.ΠΑ.Κ.

16

ΤΕΤΑΡΤΗ 30 ΜΑΪΟΥ
Ο Καραγκιόζης γιατρός
Θοδωρής Κωστιδάκης

18

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 1 ΙΟΥΝΙΟΥ
Το Άσμα του Γιοφρυιού
Θ.Ε.ΠΑ.Κ.

20

ΤΡΙΤΗ 5 ΙΟΥΝΙΟΥ
Rebetien

22

ΠΕΜΠΤΗ 7 ΙΟΥΝΙΟΥ
Συναυλία με την
Αλίκη Καγιαλόγλου

24

ΣΑΒΒΑΤΟ 9 ΙΟΥΝΙΟΥ
Αγαμέμνων
Α.Πρωτοψάλτη-Γ. Παπαπαύλου

26

ΔΕΥΤΕΡΑ 11 ΙΟΥΝΙΟΥ
El Escorial
Παγκύπριο Λύκειο Λάρνακας

28

ΤΕΤΑΡΤΗ 13 ΙΟΥΝΙΟΥ
Αγκάθθιν
Monsieur Doumani

30

ΠΕΜΠΤΗ 21 & ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 22 ΙΟΥΝΙΟΥ
Παγκόσμιον Άσμα, του Χρ. Γαλατόπουλου
Θ.Ε.ΠΑ.Κ.

40

ΔΕΥΤΕΡΑ 25 ΙΟΥΝΙΟΥ
Ρετρό
Αργύρης Μπακιρτζής

42

ΤΕΤΑΡΤΗ 27 ΙΟΥΝΙΟΥ
Home Sickness Blues

44

ΚΥΡΙΑΚΗ 1 ΙΟΥΛΙΟΥ
Jazz Origins
Sarah Fenwick

46

ΤΡΙΤΗ 3 ΙΟΥΛΙΟΥ
Κεντήματα
Ευαγόρας Καραγιώργης

48

ΠΕΜΠΤΗ 5 ΙΟΥΛΙΟΥ
Μετατόπιση-Ο δρόμος
Τάσος Καραχάλιος

50

ΔΕΥΤΕΡΑ 9 ΙΟΥΛΙΟΥ
Ρωμιούσνη
Θ.Ε.ΠΑ.Κ.

54

ΔΕΥΤΕΡΑ 16 & ΤΡΙΤΗ 17 ΙΟΥΛΙΟΥ
Παγκόσμιον Άσμα, του Χρ. Γαλατόπουλου
Θ.Ε.ΠΑ.Κ.

Όλες οι εκδηλώσεις αρχίζουν στις 20:30
Η παράσταση την Τετάρτη 30 Μαΐου αρχίζει στις 19:45.

Πληροφορίες και κρατήσεις
Δευτέρα με Παρασκευή
9.30 – 13.30

For information and reservations
Monday to Friday
9.30 – 13.30

☎ 22894531-2

Το ταμείο ανοίγει μισή ώρα πριν από την έναρξη της κάθε εκδήλωσης
Εισιτήριο: €10 | Φοιτητικό/Μειωμένο: €5
Εισιτήριο διαρκείας για όλες τις παραστάσεις Μαΐου – Ιουλίου: €40

Ticketing desk opens 30 minutes before each performance
Ticket price: €10 | Students/Discounted tickets: €5
Ticket card for all May – July events: €40

20 χρόνια
Θ.Ε.ΠΑ.Κ.

ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ
ΑΞΙΟΘΕΑΣ

1997-2017
20
Χρόνια
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΚΥΠΡΟΥ ΚΥΠΡΟΥ

ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ Θ.Ε.ΠΑ.Κ. ΕΚΤΟΣ ΑΞΙΟΘΕΑΣ

«Ερωτόκριτος» του Βιτσέντζου Κορνάρου

Δευτέρα 4 Ιουνίου
Αρχαίο Θέατρο Κουρίου

«Ρωμιούσνη» του Βασίλη Μιχαλίδη

Τρίτη 10 Ιουλίου
Αραδίππου

«Παγκόσμιον Άσμα» του Χριστόδουλου Γαλατόπουλου

Κυριακή 29 Ιουλίου
Εταιρεία Κρητικών Σπουδών – Ίδρυμα Καψωμένου
Πύργος Αλικιανού Χανίων

Διευθυντής Πολιτιστικού Κέντρου:
Μιχάλης Πιερής

Υπεύθυνη Παραγωγής Θ.Ε.ΠΑ.Κ.:
Σταματία Λαουμτζή

Πολιτιστική Λειτουργός: Ιρένα Αλέξιεβα

Γραφικά: Γιάννος Χριστοφόρου

Γραμματειακή Υποστήριξη: Χαρά Καιάφα

Τεχνική Υποστήριξη: Κυριάκος Κακουλλής

Cultural Centre Director: Michalis Pieris
Production Manager THEPAK: Stamatia Laoumtzi
Cultural Affairs Officer: Irena Alexieva
Graphic Design: Yiannos Christoforou
Administrative Support: Chara Kaiafa
Technical Support: Kyriakos Kakoullis

Διοργανωτής/Organiser

Χορηγοί/Sponsors

Χορηγοί Επικοινωνίας/Media Sponsors

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Υποστηρικτές/Supporters

ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

EMBAJADA
ESPAÑA
EN CHIPRE

ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΤΗΣ
ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Δευτέρα – Παρασκευή 9.30 – 13.30

Τηλ. 22894531-2

Email: culture@ucy.ac.cy

INFORMATION

Monday – Friday 9.30 – 13.30

Tel. 22894531-2

Email: culture@ucy.ac.cy